

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 01-06-2020
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPMIAA
Sagsnr.: 1911137
Dok. nr.: 1230997

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. maj 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 23 til L 182 (Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler (Kriminalforsorgens fordeling, opsplitning og udlevering af lægemidler til indsatte i kriminalforsorgens institutioner)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 23:

”Hvordan sikres det, at en indsat får præcis det lægemiddel, der er ordineret til den indsatte, og ikke et ”lignende” lægemiddel, der er i medicinskabet, jf. at nogle indsatte bedst tåler et specifikt præparat og ikke et lignende?”

Svar:

Til brug for besvarelsen er der indhentet bidrag fra Lægemiddelstyrelsen, som jeg henholder mig til.

”Et receptpligtigt lægemiddel vil ikke kunne ekspederes og udleveres fra den forslåede ordnings medicinskabe eller -rum til en indsat uden en recept fra en læge til den konkrete indsatte.

Den ordinerende læge vil, som følge af dennes behandleransvar, have mulighed for at kunne angive på recepten til den indsatte, at det ordinerede lægemiddel ikke må substitueres af andre lægemidler, hvis der er patientsikkerhedsmæssige eller særlige behandlingshensyn til den indsatte, f.eks. hvis den indsatte ikke tåler et specifikt hjælpestof.

Såfremt et specifikt lægemiddel, der er ordineret med en bemærkning om, at der ikke må ske substitution, ikke findes i medicinskabet eller -rummet, kan lægemidlet enten rekvireres til medicinskabet eller indkøbes på et apotek på vegne af den indsatte.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Michelle Aagaard